

Paola (Bàsquet Lluïsos de Gràcia): «Als polítics els hi demanaria més pistes de bàsquet i més equips femenins»

Des del 2012 els Lluïsos de Gràcia té un conveni amb l'Associació Catalana d'Integració i Desenvolupament Humà (ACIDH) per cedir un espai per jugar a bàsquet a persones amb diversitat intel·lectual o intel·ligència límit. La Paola té 21 anys, juga de pivot al primer equip de la secció Special de bàsquet dels Lluïsos. A més, ha format part de la selecció espanyola que va quedar subcampiona dels Jocs Mundials Special Olympics de 2019 disputats a Abu Dhabi. L'Albert té 17 anys, és aler al masculí A i, a més, fa castells a la Vila de Gràcia.

Entrevista i fotos: Joan Ballart

Què suposa tenir un espai com aquest?

A: Ho veig com una meravella. Coneixes gent amb discapacitat o intel·ligència límit i comparteixes èxits amb ells. A més, també coneixes territoris que no havies vist.

Les vostres famílies es preocupen quan feu aquests desplaçaments?

P: Els meus pares estaven contents per mi, quan vaig anar a Abu Dhabi. Era una oportunitat única. Però, clar, vam poder parlar poc perquè no teníem telèfon.

A: Doncs, per una banda diuen: «Ai, que bé que juguis amb nois amb el teu nivell de discapacitat». Però per altra banda es preocupen que no pugui combinar-me el bàsquet i els castells.

Com us ajuda el bàsquet a ser més autònoms?

A: M'ha ajudat a no ser tan tancat i a conèixer nova gent. A més, no és el mateix anar a jugar a Mundet, que és la nostra pista local, que jugar per tota Catalunya.

I a tu, Paola, què et va suposar per a la teva autonomia personal l'experiència de jugar a uns Special Olympics a Abu Dhabi?

P: Més que l'autonomia que vaig tenir, valoro el fet de fer una cosa més enllà de la cosa més tancada de jugar per Catalunya. Va ser un campionat molt més gran, que també em va servir per conèixer una altra cultura.

Com va ser la primera vegada que vas fer bàsquet?

P: A mi no em van acceptar quan vaig començar. Devia tenir entre sis i vuit anys i el meu primer contacte amb la pilota va ser tirant a cistella sola durant una hora i mitja a una extraescolar de bàsquet. Quan vaig canviar d'escola i vaig apuntar-me a fer bàsquet allà, la cosa va millorar, però quan vaig acabar els estudis no podia continuar i vaig venir als Lluïsos. Aquí vaig tenir una molt bona rebuda.

A: Jo mai he tingut cap experiència negativa. Quan em vaig presentar al primer entrenament dels Lluïsos, els companys em van donar la benvinguda i l'entrenador va ser flexible amb mi.

Si poguéssiu definir l'esport que practiqueu als Lluïsos amb una paraula, quina faríeu servir?

A: Col·lectiu.
P: Hobby.

Com viviu la competitivitat de l'esport, en aquest cas el bàsquet?

P: Jo no ho veig com una cosa competitiva. Potser ho veuria més competitiu si l'equip femení fes sortides a Lleida, Girona o Badalona, com fa el masculí. Però sempre juguem a Mundet. Tot i això, està clar que, si podem guanyar, millor.

A: Moltes vegades prefereixo passar-m'ho bé i aquesta competitivitat, a fregir espàrrecs. Però és veritat que en alguns partits fa falta aquell punt d'intensitat per guanyar.

Diríeu que l'equip femení no té tant reconeixement com el masculí?

P: Podríem dir que no, pel fet aquest que l'equip masculí està federat i fa desplaçaments. Nosaltres no. El problema és que no hi ha equips femenins i sempre acabem jugant contra equips masculins o mixtos. Crec que la solució seria fer un equip mixt als Lluïsos, ajuntant el grup A masculí amb el femení i fer el mateix amb el B i el C.

A: Si es fes el que diu la Paola, els equips estarien compensats. Així que jo ho veuria de meravella, això del grup mixt.

Heu jugat amb persones sense diversitat intel·lectual al nivell que esteu ara?

A: Nosaltres a vegades hem fet algun amistós amb el júnior dels Lluïsos. Això ens ha anat bé per entrenar alguna jugada d'equip. En l'àmbit tècnic aprenc més jugant amb persones sense intel·ligència límit o discapacitat.

P: Jo també he tingut algunes experiències així i crec que serveixen per aprendre coses noves i practicar la tècnica. He de dir que, quan jugues contra persones sense discapacitat, la diferència de tècnica es nota més que quan estan al teu equip. Però bé, jo, mentre jugui a bàsquet, soc feliç, així que m'és completament igual contra qui jugui.

Aquesta revista arriba al Parlament de Catalunya, així que és possible que la llegeixi algun polític. Què els demanaríeu?

A: Que hi hagi una millora a la pista de dalt. O sigui, més instal·lacions esportives.

P: Més equips femenins i més pistes de bàsquet.

publicitat

KBQFAN
Marketing & Publicidad S.L.

www.kbqfan.com
kbqfan@kbqfan.com

93 575 06 91

MSSAIGERIA
DIRECTA

SERVEI URGENT sense intermediaris

Portem la teva carta o paquet al seu destí

Disseny, impressió manipulació i enviament

Informacions al soci, Revistes, Butlletins, Calendaris, Postals de Nadal

DISTRIBUCIONS

Bústia a bústia, cartelleria...

Demana el teu pressupost sense compromís 😊